

به نام آب

سمانه یاوری، اسرم حسنی و سعیده کلانی سه میهمان این شماره صفحه سینمایی ما هستند که هر کدام با یک فیلم جدآگاهه به مرحله نهایی جشنواره رشد رسیده‌اند. اما نقطه اتصال این سه نفر در این مصاحبه یک ماده حیاتی است: آب. در آستانه فصل گرما فکر می‌کنم حسن ختم خوبی باشد اگر آخرین شماره مصاحبه‌های امسال را به میزگردی تشنگی رفع کن با حضور یک میهمان افتخاری که از وسط مصاحبه به جمع ما اضافه شد، اختصاص بدھیم!

از آنجا که امسال تعداد کسانی که درباره آب فیلم ساخته‌اند، خیلی خیلی زیاد بود، اولین سوالی که در ذهن من شکل گرفت این است که: اصلاً چرا آب؟ فقط به خاطر اینکه موضوع روز است؟

سمانه: موضوع امسال پرسش مهر آب بود. یکی از دریچه‌های ورود به‌چه‌ها به «جشنواره فیلم رشد» هم مسابقات پرسش مهر بود. احتمالاً برای همین آب زیادی طرفدار پیدا کرد.

اسمر: من می‌didم مردم زیادی آب را هدر می‌دهند. راستش حتی خودم هم زیر مجموعه آب هدر دهها به حساب می‌آیم. اما خب همه این‌ها به کنار، دلیل من هم پرسش مهر بود.

سعیده: ... پرسش مهرا!

جدا از اینکه هر کدام از شما ایده‌های خیلی جالبی برای ساخت فیلم‌هایتان داشتید، فکر می‌کنید راههای معمولی تر برای هدر ندادن آب چیست؟

سعیده: مثلًاً اینکه وقت ظرف شستن و دوش گرفتن کمتر آب را باز بگذاریم، از سیفون کم حجم استفاده کنیم. برای

کشاورزی از آب‌های زمین‌های زهکشی شده استفاده کنیم و...

سمانه: جیره‌بندی، باید جیره‌بندی کنیم. سعیده: نه جیره‌بندی خیلی ظالمانه است. اسرم: شیوه درست مصرف کردن را آموخت بدهیم.

سمانه: با آبپاش هم درختان را آب بدهیم نه با شنگ!

حالا هر کس از کارهای خودش که کرده و می‌کند و مصدق بارز آب هدر دادن هم هست حرف بزند...

اسمر: او، من درخت‌ها را با شلنگ آب می‌دهم. شلنگ با فشار کم هم نه تازه، با فشار خیلی زیاد.

سمانه: خب، من با لیوان آب مسوک نمی‌زنم، برای شستن جیاتم هم که آب زیاد لازم است و برای حمام و... واقعاً من این قدر آب مصرف می‌کنم؟

سعیده: با خواهر کوچک‌ترم آب بازی می‌کنم؛ اما انصافاً جدیداً کمتر بازی می‌کنیم، شاید چون خواهرم بزرگ شده!

چرا وقته کسی خودش صرفه‌جویی نمی‌کند، درباره آب فیلم می‌سازد؟

سعیده: برای اینکه یاد بگیرد خودش هم صرفه‌جویی کند.

سمانه: برای جشنواره!

در حاشیه

همین طور در حال حرف زدن با بچه‌ها بودیم و کم کم داشتیم به جمع کردن بحث می‌رسیدیم که مادر سعیده با جمله «من با همه این حرف‌ها مخالفم» چشم‌های ما را چهار تا کرد. راستش بقدرتی جدی مخالف بود که یک لحظه همه ما تصمیم گرفتیم بار و بندیمان را جمع کنیم و برویم تا می‌شود آب هدر بدهیما

اما نظر مادر سعیده هم نظر قشنگی بود. ایشان می‌گفتند ۹۷ درصد هدر رفتن آب در ایران به خاطر مصارف صنعتی و کشاورزی است و فقط سه درصد سهم مصرف مردم است. تمام نشدن ذخیره‌های آبی تا حد زیادی هم به برنامه‌ریزی مدیران و دولت بستگی دارد.

شاید بد نباشد شما هم اگر سال بعد قرار شد فیلم بسازید، از الان به تحت تأثیر قرار دادن مدیران ارشد فکر کنید و به اینکه شاید خودتان هم روزی مدیر شدید!

اسمر: متأسفانه با جواب سمانه موافقم!
می‌کندا

■ بین خودمان بماند، من هم آنقدر
شیر آب را باز نگه می‌دارم تا گرم
شود، اما خب چرا؟ واقعاً چرا همه ما
اینقدر آب را هدر می‌دهیم؟

سمانه: که خوش بگذرد.
اسمر: یا مردم بی‌اطلاع‌اند و یا اینکه
اهمیت چندانی نمی‌دهند، نمی‌دهیم.
سعیده: به خاطر اینکه سریع به دستمان
می‌رسد.

سمانه: بله به نظر من هم سهل الوصول
است.

■ فیلم و اینیمیشن‌هایی که ساخته
بودید تأثیرگذار بودند؟! آنقدر که
بی‌اطلاعی مردم را درمان کنند؟

سمانه: نه بایا، تأثیرگذار که نه...
سعیده: موسیقی فیلم من سنج و دمام
داشت و حس عزا را الفا می‌کرد. وقتی که
القای حس خوب در آمد، خود به خود
فیلم هم تأثیرگذارت شد.

اسمر: خیلی‌ها گفتند تحت تأثیر کار من
قرار گرفتند!

■ فکر می‌کنید چه قدر از تعریف‌هایی
که شنیدید، بیشتر تعارف بوده‌اند تا
تعریف؟

سعیده: واقعاً هیچی. پدر من خودش

